

[Østergaard.]

udnyttet, og også lærerkræfterne kan udnyttes bedre, fordi undervisningen bliver mere ligeligt fordelt over hele skoleåret, hvilket også skulle indebære en mulighed for, at de økonomiske konsekvenser blev mindre. En gennemførelse af et sådant forslag vil i hvert fald betyde en betydelig reduktion af de timelønninger, der efter ministerens lovforslag beløber sig til 16 000 kr.

Lovforslagets enkelte paragraffer er praktisk taget ikke ændret efter udvalgsbehandlingen. Der er tale om en rammelov, og alt, hvad vi har drøftet indgående i udvalget, og de ændringer, vi er nået frem til, har været af administrativ karakter.

Når jeg måske slutter med at give mit partis tilslutning til lovforslaget, må jeg dog samtidig udtrykke en vis betænkelighed ved, at dette lovforslag, når det har forladt det høje tings bord, er overgivet administrationen, men det er mit fromme håb, at skolen må blive administreret af ministeren og de administrerende myndigheder i overensstemmelse med det ærede medlem hr. Lysholt Hansens ønske om, at den skal administreres bedst muligt, så effektivt som muligt og billigst muligt. Såfremt ministeren kan give tilsagn om, at det fortsat skal være de lokale biblioteksbestyrelser, der skal bestemme, hvem der skal antages som elever, og såfremt ministeren kunne tiltræde mit forslag om de videnskabelige bibliotekarers placering i skoleåret, tror jeg nok, vi er nået frem til et lovforslag, som mit parti kan stemme for.

Vi kan altså stemme for ændringsforslagene og, hvis ministerens svar er tilfredsstillende, også for lovforslaget ved dets tredie behandling.

Jacob Pedersen: Mit parti har ikke ved dette lovforslags anden behandling meget at føje til de bemærkninger, vi gjorde ved lovforslagets første behandling. Jeg gjorde dengang rede for det konservative folkepartis principielle opfattelse angående selve uddannelsen af bibliotekarere. Denne må efter vor mening være tilrettelagt således, at en god og praktisk uddannelse på et bibliotek er det naturlige og bærende grundlag. Vi udtalte, at vi ønskede mester-

lærlingeprincippet bevaret i så vid udstrækning som muligt, og at vi ikke ønskede den teoretiske uddannelse udvidet, i hvert fald ikke væsentlig på bekostning af den praktiske, samt at det måtte være klart, at vi ville modarbejde enhver tendens til at ville fremskaffe overkvalificeret arbejdskraft.

Vi gjorde ligeledes gældende, at den økonomiske situation her i landet for tiden er sådan, at den ikke opfordrer til oprettelse af nye læreanstalter. Dette er stadig vort standpunkt, og selvom den højtærede minister nu har foreslået en anden rækkefølge og fordeling af den praktiske og teoretiske del af bibliotekaruddannelsen, fastholder vi vor principielle indstilling; men jeg vil gerne understrege, at dette ikke betyder, at vi mener, alt er godt, som det er, og at selve bibliotekaruddannelsen ikke skulle kunne gøres bedre og mere hensigtsmæssig — slet ikke; tiden er blot ikke inde til at foretage store og dyre ændringer.

Vi kan gå med til, at den ordning, som udvalget gennem sit arbejde og gennem sine samråd med den højtærede minister er nået frem til, vil vise sig at give en forbedret og mere ensartet uddannelse af de unge uden i og for sig i første omgang at betyde en udvidelse af denne. Nyordningen tager på mange områder hensyn til vore synspunkter og er i overensstemmelse med disse; men udvalgets mindretal, som dækker mit parti, er af den mening, at den ønskede udvikling må ske indenfor rammerne af loven af 27. maj 1950 om folkebiblioteker og vil kunne ske — som en begyndelse — indenfor denne lovs rammer uden yderligere udgifter for det offentlige. Dette gælder også for sognebibliotekarere, om hvilke der er stillet ændringsforslag. Lovens § 8, 2. punktum, bør bevares i stedet for at ophæves som angivet i lovforslagets § 7.

Forbedring og nydannelse må ske inde fra. Ændringen af de undervisningsmæssige forhold behøver efter vor opfattelse ikke at medføre en ændring i de organisationsmæssige, hvilket lovforslaget tager sigte på. Vi finder, at den udvidelse af biblioteksskolens virkefelt, der nu er tale om, naturligt kan ske indenfor den gældende lovs rammer, og vi har intet fundet og intet